

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris
Angelici Ordinis Prædicatorum**

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum expedit aliquid vouere, & ad quid sit vtile? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

364 QVÆSTA. LXXXVIII. ART. IV.
vitra quām intendit se obligare. Dicitur enim ibi-
dem, Cūm votum voueris Domino Deo tuo, non
tardabis reddere: quia requirest illud Dominus Deus
tuus. Et si moratus fueris, reputabitur tibi in pec-
catum.

ARTIC. I. V.

Vtrum expediat aliquid vouere?

473

3. cont. c.
138.

A quartum sic proceditur. Videtur, quod non
expediat aliquid vouere. Non enim alicui expe-
dit ut priuet se bono quod ei Deus donauit. Sed liber-
tas est unum de maximis bonis quæ homini Deus de-
dit, quæ videatur priuari per necessitatem quam vota
imponit. Ergo non videtur expediens homini quod
aliquid voueat.

¶ 2 Præterea, Nullus debet se periculis iniijcere.
Sed quicumque vouet, se periculo iniijcit: quia quod
ante votum sine periculo poterat præteriri, si non
serueretur post votum, periculosum est. Vnde Augustus
dicit in epistola ad Armentarium & Paulinam. Quia
iam voulisti, iam te obstrinxisti: aliud facere tibi non
licet. Non talis eris. Si non feceris quod voulisti, qua-
lis mansisses. Si nihil tale voulisses: minor enim tunc
esses, non peior. Modo autem tanto (quod absit) mi-
serior, si fidem Deo fregeris, quanto beatior, si per-
suleris. Ergo non expedit aliquid vouere.

¶ 3 Præterea, Apost. dicit 1 ad Corinth. 4. Imitato-
res mei estore, sicut & ego Christi. Sed non legitur
neque Christum aliquid voulisse, nec Apostolos. Ego
videtur quod non expedit aliquid vouere.

S.B.D contra est, quod dicitur in Psal. 75. Vouet
& reddite Domino Deo vestro.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut supra di-
ctum est, votum est promissio Deo facta. Alia su-
tem ratione promittitur aliquid homini, & alia ratio-
ne Deo. Homini quidem promitterimus aliquid pro-
pter eius utilitatem, cui utile est, & quod ei aliquid
exhibeamus, & quod eum de futura exhibitione prius
certificemus. Sed promissionem Deo facimus, non
pro-

propter eius utilitatem, sed propter nostram. Vnde Augustinus * dicit in prædicta epistola, Benignus exator est, & non egenus, & qui non crescat ex redditis; sed in se crescere faciat redditores. Et sicut id quod damus Deo, non est ei utile, sed nobis, quia quod ei redditur, redditenti additur, vt Augustinus ibidem * dicit: ita etiam promissio qua Deo aliquid vovemus, non cedit in eius utilitatem, qui à nobis certificari non indiget, sed ad utilitatem nostram, in quantum vovendo, voluntatem nostram immobiliter firmamus ad id quod expedit facere. Et ideo expediens est vovere.

Ad primum ergo dicendum, quod sicut non posse peccare non diminuit libertatem, ita etiam necessitas firmat voluntatis in bonum non diminuit libertatem: vt pater in Deo & in beatis. Et talis est necessitas voti, similitudinem quandam habens cum confirmatione beatorum. Vnde Augustinus dicit * in eadem epistola, quod felix necessitas est quæ in meliora compellit.

Ad secundum dicendum, quod quando periculum nascitur ex ipso facto, tunc factum illud non est expediens: puta, quod aliquis per portem ruinosum transeat fluvium. Sed si periculum immineat ex hoc quod homo deficit ab illo facto, non definit propter hoc esse expediens. Sicut expediens est ascendere equum, quamvis periculum immineat eadēti de equo: alioquin oportaret ab omnibus bonis cessare quæ erāt per accidens ex aliquo eventu possunt esse pericula. Vnde dicitur Eccl. 11. Qui obseruat ventum, non seminat, & qui considerat nubes, nunquam metet. Periculum autem voventi non imminet ex ipso voto, sed ex culpa hominis qui voluntatem mutat, transgrediens votum. Vnde Aug. dicit * in eadem epistola, Non te, vovisse paeniteat: imò gaudie iam tibi sic non licere quod cum tuo detrimento licuisset.

Ad tertium dicendum quod Christo, secundum se, non comprebat vovere: cum quia Deus erat, tum etiā quia,

Epiſt. 47.
post me-
dium il-
lius, fo. 2.
Eadē Epi-
ſtol. 45. &
med. t. 2.

Eadē Epi-
ſtol. 45. na-
remotè è
f. fo. 2.

366 QVÆST. LXXXVIII. ART. V.
quia, in quantum homo, habebat firmatam voluntatem in bono, quasi comprehensōr existens: quāuis per quandam similitudinem ex persona eius dicitur in Psalm 65. * secundum glossam, Vota mea redam in conspectu timentium eum. Loquitur autem de corpore suo quod est Ecclesia. Apostoli autem intelliguntur vovisse pertinentia ad perfectionis statum, quando Christum reliq̄is omnibus sunt securi.

est Aug.

ARTIC. V.

474 *Vtrum votum sit actus Latræ, sive religionis?*
inf. 189 ar. 2. co. Et 3. cot. 6. 13. 8. co. 1. si & o- ius. 17. c. 12. cor. 2. **A**d quantum sic proceditur. Videtur, quod votum non sit actus latræ sive religionis. Omne enim opus virtutis cadit sub voto. Sed ad eandem virtutem pertinere videtur promittere aliquid, & facere illud. Ergo votum pertinet ad quālibet virtutem, & non specialiter ad religionem.

*Opus. 18. c. 3. * 1. 2. de Inserio- 4. ante si nra lib.* **¶ 2.** Præterea, Secundum * Tullium, ad religionem pertinet cultum & ceremoniam Deo offerre. Sed ille qui vovet, nondum aliquid Deo offert, sed solum promittit. Ergo votum non est actus religionis.

in fol. **¶ 3.** Præterea, Cultus religionis non debet exhiberi nisi Deo. Sed votum non solum sit actus religionis, sed etiam fanatis & prælati, quibus religiosi proficiētes obediēnt. Ergo votum non est religionis actus.

S E D contra est, quod dicitur Isai. 19. Colet eum in hostijs & muneribus, & vota vovebunt domino, & soluent. Sed colere Deum est propriè religionis sive latræ. Ergo votum est actus latræ sive religionis.

R E S P O N D E O dicendum, quod sicut supra dictum est, omne opus virtutis ad religionem seu latram pertinet per modum imperij, secundum quod ad diuinam reverentiam ordinatur: quod est proprius finis latræ. Ordinare autem alios actus in suum fieri, pertinet ad virtutem imperantem, non ad virtutes imperatas. Et ideo ipsa ordinatio actuum cuiuscumque virtutis in seruitium Dei, est proprius actus latræ. **Manifestum est autem ex * prædictis, quod votum**